

Pfv.IV.20.139/2014/4.szám

A Kúria a dr. Friedrich-Kiss Diána jogtanácsos által képviselt MÁV-Start Vasúti Személyszállító Zrt. felperesnek a dr. Szatai Tibor ügyvéd által képviselt alperes ellen ajánlás hatályon kívül helyezése iránt a Fővárosi Törvényszék előtt 25.P.25.101/2011. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.22.296/2012/8. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 20. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet alapjául szolgáló tényállás szerint a felperes által üzemeltetett vonatszerelvény késésével okozott többletköltség, a megváltott helyjeggyel igénybe vehető ülőhely hiánya és a személyszállító kocsi állapota miatt .. utas fordult panasszal az alpereshez. Az alperes BBT/1830/2011. számú ajánlásával kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az utasnak 4.000 forintot.

A felperes keresetében az ajánlás hatályon kívül helyezését kérte a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (Fgytv.) 34. § (3) bekezdés b) pontja alapján.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az ajánlást hatályon kívül helyezte. A vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól és kötelezettségeiről szóló Európai Parlament és Tanács 1371/2007/EK rendelet (EK rendelet) 30. és 37. cikk, valamint a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény (Vtv.) 19. §-a, 73. § (1) bekezdés o) pontja, 79/A. §-a és 79/B. §-a alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a vasúti személyszállításra vonatkozó szabályok különös rendelkezések az Fgytv. szabályaihoz képest. A vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok panaszainak elintézése, az EK rendelet előírásának megfelelően a Vtv-ben erre kijelölt szerv, a Nemzeti Közlekedési Hatóság hatáskörébe tartozik. Az alperes ilyen panasz elbírálására nem rendelkezik hatáskörrel.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

Az EK rendelet 30. cikk (1) és (2) bekezdése alapján megállapította, hogy egy-egy tagállam nem csak egy kizárólagos hatáskörrel rendelkező szervet jelölhet ki a rendelet végrehajtására, hanem tagállamonként több ilyen szerv is kijelölhető. Ezért az EK rendeletből közvetlenül nem vezethető le a Nemzeti Közlekedési Hatóság kizárólagos illetékessége és az alperes hatáskörének hiánya. Az Fgytv. 18. § (1) bekezdése, valamint a Vtv. 79/A. § és 79/B. § (1), (3) és (4) bekezdése, valamint (6) bekezdése alapján, továbbá a Nemzeti Közlekedési Hatóságról szóló 263/2006. (XII. 20.) Kormányrendelet (R.) 6/A. §-a és a Vtv. 79/A. és B. §-aihoz fűzött miniszteri indokolás egybevetése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a Nemzeti Közlekedési Hatóság nem rendelkezik kizárólagos hatáskörrel a vasúti közlekedéssel kapcsolatos panaszok elbírálására. Jogszabály a hatásköre kizárólagosságát nem mondja ki, továbbá más-más eljárási rendet írnak elő a békéltető testületek, illetve a Nemzeti Közlekedési Hatóság számára és a két szervnek eltérő jogkövetkezmények alkalmazását teszik lehetővé. A miniszteri indokolásokból kitűnik, hogy a jogalkotó a Nemzeti Közlekedési Hatóságot elsősorban hatósági jellegű feladat- és hatáskörrel kívánta felruházni, amelyhez hatósági, közigazgatási jellegű jogkövetkezmények alkalmazását rendelte, míg a békéltető testületek hatásköre egyedi fogyasztói jogviták bíróságon kívüli rendezésére terjed ki. Ebből következően a vasúti közlekedéssel kapcsolatos panasz elbírálására, amely egyben fogyasztói jogvitának is minősíthető, mind a Nemzeti Közlekedési Hatóság, mind a békéltető testületek rendelkezik hatáskörrel. A fogyasztó az ilyen panaszát választása szerint mind a hatóság, mind a békéltető testület előtt előterjesztheti, az

általával alkalmazni kívánt jogkövetkezmények elérésétől függően.

Megállapította azt is az ítélet tábla, hogy a felperessel szemben fellépő panaszos a Ptk. 685. § d) pontja értelmében fogyasztónak, az általa az alperes előtt kezdeményezett eljárás pedig fogyasztói jogvitának minősül, ezért az alperes hatáskörrel rendelkezett annak elbírálására. Miután az alperes a hatáskörébe tartozó ügyben járt el, nem áll fenn az Fgytv. 34. § (3) bekezdés b) pontjában meghatározott, az alperes ajánlásának hatályon kívül helyezésére okot adó körülmény, ezért a felperes keresetének teljesítésére nem volt jogi lehetőség.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének megfelelő új határozat hozatalát kérte. Kifejtette, hogy az EK rendelet speciálisan a vasúti személyszállítás vonatkozásában szabályozza a felperes által az utasok részére nyújtott szolgáltatásokat. Mivel az EK rendelet a jogszabályi hierarchiában magasabb szinten áll, mint a tagállami szerv által hozott törvény, továbbá az EK rendelet a kivételekkel teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban, a felperes az utasok részére nyújtott szolgáltatásokkal, valamint a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogaival és kötelezettségeivel kapcsolatban az EK rendeletet köteles alkalmazni.

Nem helytálló a jogerős ítélet azon megállapítása sem, hogy a Nemzeti Közlekedési Hatóság hatásköre egyedi panasz elbírálása során ne terjedne ki az egyedi fogyasztói igények elbírálására is. Ugyanis az EK rendelet és a Vtv. biztosítja a hatóságnak azt a jogot, hogy a fogyasztói jogvita körébe tartozó igények kérdésében is döntsön. Maga a Vtv. ismeri és szabályozza azt a lehetőséget, amikor a hatóság jogvita eljárás keretében jár el és dönt ellenérdekelte felek egymás közötti vitájában, így nem állja meg a helyét az az érv, miszerint a hatóság jogvita ügyben nem járhat el. A hatóság a felperes álláspontja szerint minden olyan döntés meghozatalára, jogkövetkezmény alkalmazására jogosulttá válik, mint amit az alperes hozhat, illetve alkalmazhat. Ennek alapján hatásköri összeütközésről beszélhetünk, mivel ugyanabban a tárgyban két szerv egymástól független döntést nem hozhat. Csatolta az iratokhoz a Nemzeti Közlekedési Hatóság egyedi ügyekben hozott döntését, a fentiek alátámasztására. Amennyiben a jogerős ítéletet a Kúria nem helyezi hatályon kívül, lehetőséget biztosít arra, hogy ugyanazon ténybeli alapból származó, ugyanazon jog iránt indítható legyen eljárás mind az alperes, mind a hatóság előtt, ennek következtében két egymástól teljes mértékben független szerv hozhat adott esetben egymással ellentétes tartalmú határozatot.

A Vtv. 88. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a Kormányrendelet 6/A. §-a alapján a Nemzeti Közlekedési Hatóság hatásköre a felperes ellen benyújtott utaspanaszok elbírálása vonatkozásában

kizárólagos.

Emellett azzal is érvelt, hogy az alperes hatáskörét megalapozó Fgytv. 18. § (1) bekezdése lex generalis, amelyhez képest a fent említett jogszabályok lex speciálisként értelmezendők. rendelkezéseit.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A felülvizsgálati eljárásban az Fgytv. 34. § (3) bekezdés b) pontja valamint a 18. § (1) bekezdése alapján kizárólag azt kellett elbírálni, hogy az alperes rendelkezett-e hatáskörrel a per tárgyát képező ajánlás meghozatalára.

Az ítéeltábla helytállóan állapította meg döntésében, hogy a felperes által hivatkozott EK rendelet 30. cikkének (1) és (2) bekezdéséből következően a tagállamok nem csupán egy szervet jelölhetnek ki a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogairól kötelezettségeiről szóló rendelet végrehajtására.

A rendelet szerint ugyanis valamennyi tagállam kijelöli a rendelet végrehajtásáért felelős szervet vagy szerveket. Valamennyi szerv meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek biztosítják az utasok jogainak tiszteletben tartását. Minden utas panaszt nyújthat be a rendelet állítólagos megsértéséről az előzőek szerint kijelölt megfelelő szervnek vagy valamely tagállam által kijelölt bármely más megfelelő szervnek.

E megszövegezésből nem vonható le az a következtetés, hogy kizárólag a 263/2006. (XII.20.) Kormányrendelet 6/A. § (1) bekezdés a) pontjában vasúti közlekedési hatóságként a kormány által kijelölt Nemzeti Közlekedési Hatóság járhat el a vasúti közlekedéssel kapcsolatos panaszok elbírálása tárgyában.

Helyesen fejtette ki az ítéeltábla, hogy a jogszabály ilyen kizárólagos hatáskört nem biztosít e hatóság számára. Emellett helytállóan értelmezte a Vtv. és az Fgytv. vonatkozó rendelkezéseit az eljárások és az alkalmazható jogkövetkezmények eltérő jellege vonatkozásában is.

E rendelkezések alapján az utas a vasúti személyszállítás igénybevétele során felmerült panaszával - az elérni kívánt jogkövetkezményektől függően - akár a Nemzeti Közlekedési Hatósághoz, akár az alpereshez fordulhat. Ezért téves a felperesnek a jogszabályok lex generalis és lex specialis viszonyára vonatkozó érvelése is.

A felperes felülvizsgálati kérelméhez csatolt határozatok nem bírtak jelentőséggel, mivel a Pp. 4. § (1) bekezdése szerint a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése vagy a fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti.

Mivel a jogvita elbírálása során azt kellett megítélni, hogy az adott eljárás lefolytatására és abban döntés hozatalára az alperes hatásköre fennáll-e, nem volt relevanciája annak a felperesi érvelésnek, hogy egyedi jogvitás ügyben a Nemzeti Közlekedési Hatóság is hozhat határozatot.

A Kúria egyetértett az ítéltábla döntésével abban, hogy az adott ügy a Ptk. 685. § d) pontja alapján egyedi fogyasztói jogvitának minősül, amelynek eldöntésére az alperes az Fgytv. 18. § (1) bekezdése alapján egyértelműen rendelkezett hatáskörrel, ezért ajánlása tekintetében az Fgytv. 34. § (3) bekezdés b) pontja szerinti hatályon kívül helyezési ok nem állt fenn. Ennek megfelelően az ítéltábla helyesen, jogszabálysértés nélkül járt el, amikor az erre alapított keresetet elutasította.

A fentiek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdésének megfelelően hatályában fenntartotta, és a Pp. 78. § (1) bekezdése valamint a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint a felperest kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

Budapest, 2014. április 2.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

AM

írnok